

LA REALITAT OCULTA

LES PUTES ENS ESTIMEN

Els fets insurrectes de Barcelona s’han vist ajudats per la intervenció solidària de nombroses putes proletàries. Feia setmanes que ja havien incidit en diverses accions: en contra dels desnonaments, defensant i plantant cara davant el mossos, amb els pits al descobert; també s’havien presentat a escoles i instituts per ensenyar als alumnes de com fer l’amor i en múltiples residències i casals d’avis i àvies perquè poguin seguir fruit de l’amor amb naturalitat i alegria.

També la puta Angeleta, del Raval, es va lligar un turista ric per fer-li la feina al seu cambrot d’un creuer turístic. Hores després, una bomba amagada sota el llit va esclatar i el vaixell es va enfonsar fins a desaparèixer del tot. S’ha notat un descens de turista-ric, en canvi estan arribant a la ciutat milers de turistes-solidaris amb els revoltats.

Les putes indignades, les putes llibertàries, i les putes per la independència, procedents dels barris obrers i populars barcelonins, s’han unit per afegir-se a la insurrecció participant activament a les barricades i enfrontant-se amb decisió a les forces repressives. Per tot, son rebudes amb entusiasme amb el crit: “les putes seran sempre nostres” i llueixen alegres diverses pancartes: ”follem bé per lluitar millor”, “les putes proletàries per la insurrecció general”, “més i més resistència per a una total independència”, “la nostra llibertat no es negocia, s’exigeix”, “contra la societat patriarcal, lluita anticlerical”, “polícies, capellans i banquers, tots tancats a Lledoners”, “cada cop de porra, cop de peu a la polla”.

La seva implicació ha estat decisiva per l’extensió de la revolta i control dels barris pels manifestants. La seva confraternització, amb joves i grans, ha elevat l’esperit de lluita i bona disposició entre tothom. La lluita s’ha fet imparable, encara més amb l’amenaça de vaga sexual que elles han propugnat a Mèxic, per a que les dones deixin de fer l’amor amb els seus companys que no participin de debò en la lluita.

Realment, les putes ens estimen!

LA KINTA FORKA

RUFÍAN, RUFÍAN I RUFÍAN... LA GRAN COARTADA

Els periodistes de “España es Una, Grande y Libre” s’han posat les botes amb “Gabriel Rufián, expulsado por los suyos” de la concentració davant el Palau de Justicia de Barcelona i ho veuen com una derrota anticipada d’Esquerra Republicana a les eleccions del 10-N.

I qui l’hauria expulsat? Evidentment: “A manos de sus cachorros más salvajes, instruidos desde la infancia en el desprecio a la ley y a la democracia, amaestrados como energúmenos para servir de fuerza de choque, que finalmente descubrieron que sus cobardes tutores los habían engañado miserablemente”.

Amb la expulsió de Rufián, aquests experts analistes, pontifiquen l’acta de defunció del Procés “en el formato ideado por sus inventores”. Unes mens incapaces de crear una República catalana i aquells que s’ho creuen son uns imbècils. No els fa res que la meitat de Catalunya –com a mínim- reclami de totes les maneres imaginables un canvi, com tampoc els fa res assumir un discurs formatejat en els triomfals anys del franquisme virulent. Els recomanem els diaris d’arxiu y si podran reconèixer.

Si alguna cosa sobresurt del Procés és precisament la vetlla d’armes que la premsa espanyola practica amb fracàs rotund. Irene Lozano ho reconeix: “Cuando se libra una batalla política —y la del relato internacional en la crisis catalana es una de primer orden—, resulta crucial identificar con claridad el objetivo. El trabajo de España Global, era contrarrestar el relato del secesionismo en el mundo. He de decirlo con toda claridad: nuestra meta nunca ha sido que la opinión pública mundial aplauda la sentencia del Supremo.

Després d’una despesa quantificada en milions i milions d’euros l’espanyolisme reconeix el seu fracàs i la seva inèpcia. Rufián va ser escridassat però aquest fet no demostra res sinó posar de manifest l’analfabetisme del periodisme actual que menteix un dia si i l’altre també. No ni ha prou amb “Vade retro Cataluña”.

EL CONVIDAT

MARLASKA, EL GRAN MENTIDER

Al País Basc, van haver-hi 829 morts a causa del terrorisme d’ETA. A Catalunya, de moment no hi ha hagut cap mort. Tot i així: “En Catalunya la violència ha sido de mayor impacto que en el País Vasco”.

La frase és del Ministre de l’Interior espanyol senyor Marlaska. Grande-Marlaska per si quedava algun dubte.

La història de Grande-Marlaska, el mini punki dels govern espanyol, s’assembla molt, a la dels carronyers. Observa, sobrevola, ataca quan la presa està ferida o morta i desapareix tot seguit, lluny de la infàmia, per alimentar a la seva prole.

Marlaska, va substituir a Garzón a l’Audiència Nacional aprofitant, la seva vergonyosa destitució. Marlaska, va sortir per cames de Bilbao, per por a ETA. Marlaska, arxiva els cas de l’accident del YAK-42, perquè tem la reacció del poder.

Ara, com a Ministre de l’Interior, Marlaska aparenta moderació i ganes de calmar els ànims però per darrera, com un central destraler qualsevol, dona puntades de peu a les tíbies i peronés dels contraris.

Marlaska (el Grande) és, en definitiva un cagat, com els carronyaires, però amb el problema afegit que pot parlar. I quan parla, és a dir quan menteix, deixa al descobert tota la misèria que l’acompanya.

Segur que el President Sánchez li va com ni pintat que els ministres l’enganyin, i li presentin Catalunya com la batalla de l’Ebre, però cal ser mol poqueta cosa per fer aquest paper.

